

Komunikat prasowy

Luksemburg, 21 lipca 2016 r.

Certyfikacja biopaliw – kontrolerzy stwierdzili uchybienia w zatwierdzaniu systemu i nadzorze nad nim

Z nowego sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego wynika, że uchybienia w systemie certyfikacji ekologicznie zrównoważonych biopaliw mogą utrudniać realizację unijnych celów dotyczących zużycia energii ze źródeł odnawialnych w transporcie

Zgodnie z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii do realizacji celu polegającego na tym, by udział energii ze źródeł odnawialnych wykorzystywanej w transporcie w 2020 r. wynosił co najmniej 10%, państwa członkowskie UE mogą stosować tylko paliwa certyfikowane. Większość biopaliw wprowadzonych na rynek UE jest certyfikowana przez systemy dobrowolne zatwierdzone przez Komisję Europejską. Kontrolerzy stwierdzili jednak, że w systemach pojawiły się problemy związane z uchybieniami występującymi w procedurze zatwierdzania systemów dobrowolnych i w ich nadzorowaniu przez Komisję Europejską.

– Cele dotyczące udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie w 2020 r. są istotne dla środowiska naturalnego UE i dla wszystkich użytkowników środków transportu, jednak śledzenie postępów w realizacji tych celów musi opierać się na rzetelnych danych i wiarygodnym systemie certyfikacji. To właśnie miało zostać sprawdzone w trakcie kontroli – **stwierdziła Bettina Jakobsen, członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego odpowiedzialna za to sprawozdanie.**

Kontrolerzy uznali, że Komisja nie wymagała od systemów dobrowolnych sprawdzenia, czy z produkcją biopaliw wiązały się takie zagrożenia, jak konflikt dotyczący własności gruntów, przymusowa praca / praca dzieci, złe warunki pracy rolników lub zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa. Oceny systemów nie obejmowały wpływu pośrednich zmian użytkowania gruntów na ekologicznie zrównoważony charakter biopaliw (chodzi o przypadki zwiększania powierzchni gruntów, na których uprawia się rośliny spożywcze, w celu zrekompensowania wykorzystania części upraw do produkcji biopaliw). Kontrolerzy przyznają, że istnieją utrudnienia techniczne w ocenie pośrednich zmian użytkowania gruntów, lecz bez tej informacji nie można właściwie ocenić stosowności systemu certyfikacji.

Zdaniem kontrolerów Komisja zatwierdziła systemy, w ramach których nie stworzono procedur mających na celu zagwarantowanie, że biopaliwa faktycznie zostały wyprodukowane z odpadów lub że surowce roślinne do produkcji biopaliw spełniały wymogi w zakresie ochrony środowiska. Niektóre systemy nie były wystarczająco

Niniejszy komunikat prasowy stanowi streszczenie sprawozdania specjalnego przyjętego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy.

Pełny tekst sprawozdania dostępny jest na stronie www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – Rzecznik

Tel.: +352 4398-47063 Tel. kom.: +352 691553063

Damijan Fišer – Urzędnik ds. kontaktów z prasą

Tel.: +352 4398-45410 Tel. kom.: +352 621552224

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E-mail: press@eca.europa.eu

@EUAuditorsECA

eca.europa.eu

przejrzyste lub były zarządzane przez niewielu członków, co zwiększało ryzyko konfliktu interesów, a także uniemożliwiało skuteczną komunikację z innymi zainteresowanymi stronami.

Komisja nie nadzoruje działalności systemów dobrowolnych i w związku z tym nie może mieć pewności, że rzeczywiście stosują one normy, w zakresie których uzyskały certyfikację, lub że wykrywają naruszenia przepisów.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wiarygodność swoich statystyk dotyczących ekologicznie zrównoważonych biopaliw zaliczanych na poczet realizacji celu polegającego na osiągnięciu dziesięcioprocentowego pułapu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w transporcie. Kontrolerzy stwierdzili jednak, że te statystyki mogły zostać zawyżone, ponieważ państwa członkowskie mogły uwzględnić jako zrównoważone ekologicznie te biopaliwa, których zrównoważony charakter nie został zweryfikowany. Wystąpiły także problemy z porównywalnością danych.

W swoich **zaleceniach** kontrolerzy wezwali Komisję do dopilnowania, by systemy certyfikacji:

- oceniały, do jakiego stopnia produkcja biopaliw stanowi zagrożenie społeczno-ekonomiczne i prowadzi do pośrednich zmian użytkowania gruntów,
- weryfikowały, czy wytwórcy surowców spełniają wymogi w zakresie ochrony środowiska w odniesieniu do rolnictwa;
- zapewniały wystarczające dowody na pochodzenie odpadów i pozostałości wykorzystywanych do produkcji biopaliw.

Kontrolerzy zalecili również Komisji, aby:

- oceniała, czy sposób zarządzania systemami ogranicza ryzyko konfliktu interesów i czy są one wystarczająco przejrzyste;
- sprawdzała, czy działania certyfikowanych systemów są zgodne z normami przedstawionymi na potrzeby ich zatwierdzenia i czy systemy ustanowiły przejrzyste mechanizmy rozpatrywania skarg;
- dążyła do uzyskania od państw członkowskich dowodów na wiarygodność statystyk dotyczących biopaliw i zharmonizowała definicję substancji stanowiących odpady.

Informacje dla redaktorów

W aktach prawnych UE zdefiniowano biopaliwa jako „ciekłe lub gazowe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy”, przykładowo z ulegających biodegradacji produktów rolnych, leśnych lub rybnych, odpadów lub pozostałości albo odpadów przemysłowych i miejskich.

Zgodnie z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii od państw członkowskich wymaga się zapewnienia, aby udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w 2020 r. wynosił co najmniej 10% końcowego zużycia energii w transporcie. W praktyce, biorąc pod uwagę obecny stan rozwoju technologicznego i możliwości wykorzystania w transporcie energii ze źródeł alternatywnych, docelowy udział na poziomie 10% można osiągnąć tylko poprzez wykorzystanie w dużym stopniu biopaliw.

Emisja gazów cieplarnianych, a w szczególności dwutlenku węgla, w przypadku biopaliw jest mniejsza niż w przypadku paliw kopalnych, ponieważ równowartość dwutlenku węgla uwalnianego podczas spalania biopaliwa jest wychwytywana podczas wzrostu roślin stanowiących surowiec do jego produkcji (rośliny,

wchłaniają dwutlenek węgla podczas wzrostu). Dzieje się tak jednak tylko wtedy, gdy nie występują dodatkowe emisje spowodowane zmianami użytkowania gruntów. Jeżeli natomiast taka zmiana następuje, zachodzi dodatkowa emisja spowodowana pozyskiwaniem nowych gruntów rolnych na uprawy roślin spożywczych. Produkcja biopaliw z odpadów, pozostałości lub innych rodzajów niespożywczej biomasy nie stanowi konkurencji dla produkcji żywności.

Kontrolerzy przeprowadzili wizyty w czterech państwach członkowskich, w których produkuje się lub zużywa największe ilości biopaliw: w Niemczech, Francji, Polsce i Zjednoczonym Królestwie.

Sprawozdanie specjalne nr 18/2016 pt. „Unijny system certyfikacji zrównoważonych ekologicznie biopaliw” jest dostępne w 23 językach UE.